

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**



**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

56949

Patent dodatkowy
do patentu _____

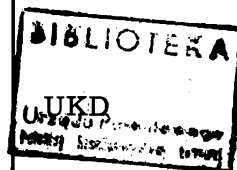
Zgłoszono: 05.VIII.1965 (P 110 359)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 10.III.1969

Kl. 86 g, 12

MKP D 03 *Ad 49/02*



Twórca wynalazku: mgr inż. Seweryn Wójcik

Właściciel patentu: Widzewskie Zakłady Maszyn Włókienniczych, Łódź
(Polska)

Podest do krosna tkackiego

1

Przedmiotem wynalazku jest podest do krosna tkackiego ułatwiający prace obsługi przez powiększenie zasięgu rąk pracownika obsługującego krosno z przodu i poprawienie warunków nadzoru pracy mechanizmów nicielnicowych i czujnika osnowowego.

Znane dotychczas w tkalniach podesty do krosien stanowią oddzielną część, nie związaną konstrukcyjnie z krosnem, swobodnie spoczywającą na podłodze. Zwykle są to różnego rodzaju prymitywne kładki, deski, belki, stołki itp.

Wymienione rozwiązania podestów do krosna tkackiego nie są doskonałe technicznie, ponieważ nie będąc trwale związane z posadzką lub krosnem, są niestabilne i stwarzają z tego powodu zagrożenie dla obsługującego personelu. Stałe natężenie uwagi, aby nie upaść z takiego prymitywnego podestu, zmniejsza stopień koncentracji nad zasadniczym zadaniem nadzorowania pracy mechanizmów krosna powodując pośrednio szybsze zmęczenie tkacza, mniejszą wydajność pracy oraz niższą jakość produkowanego wyrobu.

Rozwiązanie będące przedmiotem wynalazku ma na celu zapewnienie całkowitego bezpieczeństwa obsługującego personelu oraz ułatwienie obsługi podczas manipulacji i nadzoru mechanizmu nicielnicowego i czujnika osnowowego.

Istota wynalazku polega na zastosowaniu podestu trwale związanego z korpusem krosna przy pomocy czopów umożliwiających jego odchylenie

2

w dolne położenie robocze, gdy krosno jest bezpośrednio obsługiwane.

Podest do krosna tkackiego będący przedmiotem wynalazku poprawia bezpieczeństwo obsługi, umożliwia dogodnie manipulowanie przy nitkach osnowy przez powiększenie zasięgu rąk tkacza, ułatwia nadzór nad pracą mechanizmu nicielnicowego i czujnika osnowowego oraz eliminuje z użycia niestabilne kładki i drewniane podesty swobodnie leżące na podłodze znacznie utrudniające transport między rzędami krosien.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony tytułem przykładu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia podest do krosna tkackiego w widoku z boku, fig. 2 przedstawia jeden koniec podestu do krosna tkackiego w widoku z przodu.

Podest do krosna tkackiego według wynalazku składa się z deski 1 wzmocnionej rurą 2 i przymocowanych do niej na końcach ramek 3 połączonych nierozłącznie z tulejami 4 nasadzonymi na czopy 5 wkręcone w nagwintowane otwory w ściankach korpusu krosna 6. Na czopie 5 ustalonym przeciwnakrętką 7, jest osadzona płytka wspornikowa 8 zaopatrzona w kołki oporowe 9 i 10 oraz uchwyt 11 dla sprężyny 12. Drugi koniec sprężyny 12 zaczepiony jest o sworzeń 13 zamocowany w płytce 14 przytwierdzonej pod spodem do końca deski 1. Na drugim końcu deski 1 znajduje się takie same urządzenie. Kołek oporowy 10 ustala położenie płytki wspornikowej 8 względem kor-

pusu krosna 6. Na fig. 1 linią ciągłą pokazano podest do krosna tkackiego w pozycji odpowiadającej położeniu roboczemu zaś linią przerywaną w pozycji nieroboczej, gdy podest jest odchylony w górne położenie i nie wystaje poza wymiary gabarytowe krosna.

Zmianę położenia podestu dokonuje się naciskając nogą na deskę 1 w odpowiednim kierunku tak, aby linia działania siły sprężyny 12 przeszła poza oś czopa 5, wtedy deska samoczynnie obraca się dalej aż oprze się o kołek oporowy 9 w położeniu I lub odgiętym końcem 15 ramki 3 o kołek oporowy 9 w położeniu II. W każdym z tych położań podest krosna tkackiego jest mocno utrzymywany sprężyną 12.

Zastrzeżenia patentowe

1. Podest do krosna tkackiego składający się z płytek wspornikowych z czopami i kołkami

oporowymi oraz deski **znamienny** tym, że stanowiąca podest deska (1) usztywniona rurą (2) posiada przymocowane na końcach ramki (3) z odgiętymi końcami (15) połączone nierozłącznie z tulejami (4) nasadzonymi na czopy (5) utwierdzone w ściankach korpusu krosna (6), na którym osadzona jest płytka wspornikowa (8) zaopatrzona w kołek oporowy (9, 10) oraz uchwyt (11) dla sprężyny (12), której drugi koniec jest zaczepiony o sworzeń (13) zamocowany w płytce (14) przytwierdzonej pod spodem deski (1).

2. Podest według zastrz. 1 **znamienny** tym, że uchwyt (11) i sworzeń (13) usytuowane są względem osi obrotu tulei (4) w taki sposób, że oś sprężyny w roboczym położeniu podestu przechodzi pod osią czopów (5), a w nieroboczym położeniu podestu nad tą osią, dzięki czemu siła sprężyny (12) dociska deskę (1) do kołka oporowego (9) w obu położeniach podestu.

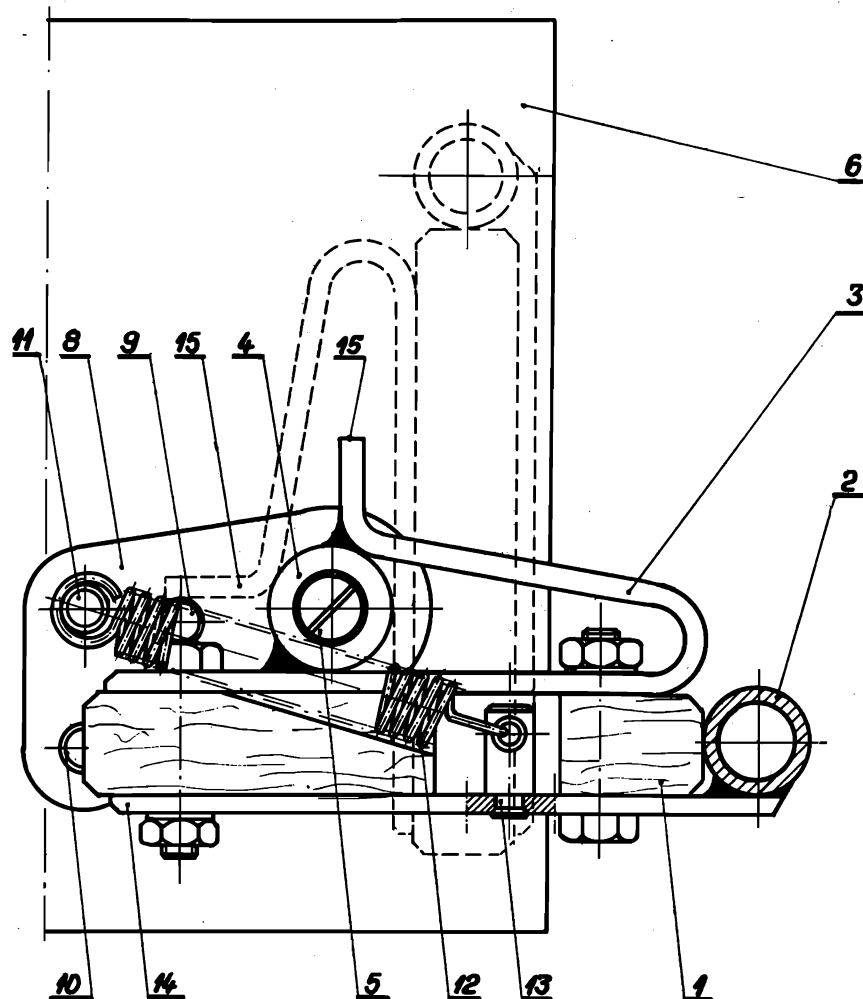


Fig. 1

